

Menen kotiin

Tutustuin vuosia sitten Raijaan. Hän oli hiljainen ja vaatimaton keski-ikäinen nainen. Minua viehätti hänen sävyisä ja lempeä olemuksensa. Joltakin kuulin, että Raija oli rukouksen ihminen, jonka puoleen monet kääntyivät huolissaan. Raija alkoi jossain vaiheessa puhua epämääräisistä vatsavaivoistaan, mutta hän lykkäsi lääkäriin menoa. Kun kivut lopulta ajoivat hänet tutkimuksiin, oli jo liian myöhäistä. Diagnoosi oli karu: syöpä, eikä mitään ollut enää tehtävissä.

Viimeisen kerran tapasin hänet Palokan vuodeosastolla; rankasti laihtuneen, hauraan ihmisen. Voinnistaan hän kertoi, että oli kuukauden jatkuvasti oksentanut, koska mikään ei pysynyt sisällä. Nyt oli helpompaa, mutta syömään hän ei enää pystynyt.

Tuo riutunut ruumis unohtui, kun Raija silmät riemusta loistaen sanoi: ”Menen pian kotiin Jeesuksen luo!” Siinä hetkessä näin, mitä on hengen voitto aineesta.

Suuressa laupeudessaan hän [Jumala] on synnyttänyt meidät uuteen elämään ja antanut meille elävän toivon herättämällä Jeesuksen Kristuksen kuolleista. Häneltä me saamme perinnön, joka ei turmellu, ei tahraannu eikä kuihdu. Se on varattuna teille taivaissa..... Siksi te riemuitsette, vaikka nyt jouduttekin jonkin aikaa kärsimään monenlaisissa koettelemuksissa.
(1 Piet. 1:3,4,6)

Kun suruviesti muutaman päivän kuluttua tuli, sekin tuntui voitolta.

-Sointu Ijäs